

# Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci – Numărul Douăzeci

*Al Doilea Vai — Partea a Șaptea — Ezechiel*

Jeff Pippenger

2026-07-29

Este o înțelegere biblică acceptabilă să-l identificăm pe profetul Ezechiel ca având treizeci de ani în versetele sale de deschidere.

Atunci s-a întâmplat că, în al trezecilea an, în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, pe când eram printre cei duși în robie, lângă râul Chebar, cerurile s-au deschis și am văzut vedenii ale lui Dumnezeu. În ziua a cincea a lunii, care era al cincilea an al robiei împăratului Ioiachin, cuvântul Domnului a venit în chip deosebit către preotul Ezechiel, fiul lui Buzi, în țara haldeilor, lângă râul Chebar; și mâna Domnului era acolo peste el. Ezechiel 1:1–3.

Unii cred că „al trezecilea an” se întemeiază pe un anumit ciclu jubiliar, care a început cu regele Iosia și s-a încheiat cu versetul întâi al capitolului patruzeci.

În al douăzeci și cincilea an al robiei noastre, la începutul anului, în a zecea zi a lunii, în al paisprezecelea an după ce cetatea fusese lovită, chiar în ziua aceea mâna Domnului a fost peste mine și m-a adus acolo. Ezechiel 40:1.

Cronologii biblici datează versetul întâi al capitolului patruzeci fie la 28 aprilie, fie la 22 octombrie 573 î.Hr. Toți profetii identifică zilele de pe urmă, astfel că data de toamnă, 22 octombrie 573 î.Hr., este data omega a unei linii care a început cu cincizeci de ani mai înainte, în ceea ce este numit „Marele Paște al lui Iosia”, la 5 mai 622 î.Hr.

Numărul treizeci este un simbol al preoților, care trebuiau să aibă treizeci de ani când începeau să slujească. Fie că versetele unu până la trei din Ezechiel unu indică vârsta lui Ezechiel ca fiind de treizeci de ani, fie doar îl identifică simbolic drept preot, el ar fi fost, de asemenea, reprezentat ca având treizeci de ani. Dacă cei treizeci de ani din versetul unu sunt, așa cum cred alții, o referire la al trezecilea an de la Marele Paște al lui Iosia din 622 î.Hr., implicațiile profetice rămân tot aceleași.

יְהוֹשִׁיָּהוּ 573 תַּנְשׁ, מִירוּפְכָּה מוֹיָב, הַבּוֹטְקוֹאֵב 22-ב הַמִּיתְסֵהָ לְבוֹי תְּפֻקָּת חֲתָפּ וְלֵשׁ לִוְדָּגָה חֲסָפּוּ, „דּוֹסִי, וְעַמְשָׁם-וְהָיָא יְדִי-לֵעֵ-וְצוֹי 1840 תּוֹדוֹסִי. 1844 דַּע 1840 לֵשׁ הַיְרוּטְסִיָּה לִיבְקָמ הַבּוֹטְקוֹאֵב 22 דַּע-וְהָיָאִיִּם “לְבוֹיָהּ וְק, „הַרְיָפְסָה מוֹי נְרָק מַע דְּחִי תַעֲמִשְׁנָה לְבוֹיָהּ רַפּוֹשׁ נְרָק יְדִי-לֵעֵ גְצוֹי הַבּוֹטְקוֹאֵב 22 Josiah Litch. יְדִי-לֵעֵ מְגוּ-וְהָיָאִיִּם רַלְמָה מִירוּפְכָּה.

Și să numeri pentru tine șapte săptămâni de ani, de șapte ori câte șapte ani; și timpul celor șapte săptămâni de ani să-ți fie de patruzeci și nouă de ani. Apoi să faci să răsunе trîmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea; în ziua ispășirii să faceți să răsunе trîmbița în toată țara voastră. Leviticul 25:8, 9.

Ezechiel se situe dans la ligne du Jubilé allant du roi Josias au 22 octobre, une ligne qui représente le premier et le second ange d'Apocalypse 10 de 1840 à 1844. Ezechiel représente les millérites du premier et du second ange, ainsi que les cent quarante-quatre mille du troisième ange. Ezechiel représente le sacerdoce des cent quarante-quatre mille, mais son attribut prophétique principal est qu'il est un prophète.

## **Profet, Preot și Împărat**

Există trei personaje biblice care au început să slujească la vârsta de treizeci de ani. Împreună cu Ezechiel au fost David și Iosif. Deoarece toți au început să slujească la vârsta de treizeci de ani, toți sunt preoți. David este un simbol al împăratului, Iosif este preotul, iar Ezechiel este profetul în întreaga împărăție a slavei, care este alcătuită dintr-un profet, un preot și un împărat.

Cu toate acestea, oricum l-am aplica pe profetul Ezechiel ca simbol, el este preot; iar atunci când este aplicat pe linia jubileului de la Iosia până la 22 octombrie, Ezechiel este un preot care ar reprezenta un preot în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este prefigurat prin istoria din 1840 până în 1844 și de la regele Iosia până la 22 octombrie 573 î.Hr.

## **Douăzeci și doi**

Biblia arată limpede că Ezechiel a slujit timp de douăzeci și doi de ani. „Douăzeci și doi” este un simbol al celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt steagul Divinității unite cu omenirea. În istoria reprezentată de Paștele lui Iosia până la sărbătoarea Jubileului din 22 octombrie a capitolului patruzeci, Paștele lui Iosia a prefigurat lucrarea lui Josiah Litch din 1838 și 1840. Acea lucrare a constatat în prezentarea profețiilor de timp ale primei și celei de-a doua nenorociri. Acum se poate vedea că profeția primei și celei de-a doua nenorociri este mult mai amplă decât au recunoscut pionierii.

Ezechiel, ca profet biblic, indică în scrierile sale mai multe date precise decât oricare alt autor biblic.

Ezechiel este omega principiului potrivit căruia o zi este egală cu un an în profeția biblică. În cartea Numeri, mențiunea alpha a principiului zi-an este reprezentată la prima răzvrătire de la Cades, care a adus patruzeci de ani de părăsire în pustie. Ultima răzvrătire, sau răzvrătirea omega, este reprezentată de Ezechiel în capitolul patru, când Ierusalimul este nimicit.

## **Alfa**

După numărul zilelor în care ați iscodit țara, adică patruzeci de zile, pentru fiecare zi câte un an, vă veți purta nelegiuirile, adică patruzeci de ani, și veți cunoaște ruperea Mea de făgăduință. Eu, Domnul, am spus: negreșit voi face aceasta întregii acestei adunări rele, care s-a strâns împotriva Mea; în acest pustiu vor fi nimiciți și acolo vor muri. Numeri 14:34, 35.

## **Omega**

Culcă-te și pe partea ta stângă și pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel; după numărul zilelor în care vei sta culcat pe ea, le vei purta nelegiuirea. Căci Eu am pus asupra ta anii nelegiurii lor, după numărul zilelor, trei sute nouăzeci de zile; astfel vei purta nelegiuirea casei lui Israel. Și când le vei fi împlinit, culcă-te din nou pe partea ta dreaptă și vei purta nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile: ți-am rânduit fiecare zi pentru un an. De aceea îți vei îndrepta fața spre asediul Ierusalimului, și brațul tău va fi descoperit, și vei proroci împotriva lui. Ezechiel 4:4–7.

Cadeșul și distrugerea Ierusalimului reprezintă răzvrătirea alfa și omega, reprezentând principiul „o zi pentru un an”. „Principiul zilei pentru un an” a fost regula principală a milleriților și în istoria anilor 1840–1844, așa cum este prefigurat în linia Jubileului de la regele Iosia până la 22 octombrie. Ezechiel prezintă mai multe datări decât oricare alt profet. În cadrul datărilor din Ezechiel, este identificată linia Jubileului, legând în mod direct mărturia lui Ezechiel de istoria primului și celui de-al doilea înger, iar apoi de istoria celui de-al treilea înger.

Împreună cu „linia Jubileului”, Ezechiel stă culcat pe o parte timp de trei sute nouăzeci de zile, apoi pe cealaltă parte timp de patruzeci de zile. „Patru sute treizeci” este un simbol al vechilor și noilor legăminte, căci promisiunea legământului făcută lui Avram, de patru sute de ani de robie în Egipt, și-a aflat a doua mărturie de treizeci de ani în apostolul Pavel. Împreună, Avram, (mai târziu Abraham) al „celui vechi” și Saul, (mai târziu Pavel) al „celui nou”, și-au unit mărturiile pentru a statornici patru sute treizeci de ani ca simbol al legământului veșnic. „Trei sute nouăzeci de zile” „vei purta nelegiuirea casei lui Israel.” „Și” „vei purta nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile.” Împreună, partea dreaptă și partea stângă sunt egale cu Avram și Pavel.

Legământul s-a întemeiat întotdeauna pe ascultare sau neascultare — viață sau moarte. Principiul zi-an în istoria millerită a fost o chestiune de viață și de moarte, iar această istorie a fost vestită de primul înger ca Evanghelia veșnică. „Evanghelia” este o chestiune de viață și de moarte, iar problema de probă, de viață și de moarte, din istoria millerită a fost așezată în contextul principiului potrivit căruia o zi echivalează cu un an. Predicția care a dat putere soliei primului înger a fost profeția celor trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile a celui de-al doilea vai. În cadrul celor trei sute nouăzeci de zile în care Ezechiel a stat culcat pe partea lui stângă se află o ilustrare a profeției de timp a celui de-al doilea vai, de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile. Este nevoie de discernământ profetic pentru a împărți drept profeția, dar aceasta nu este nimic mai puțin decât lucrarea continuă a Leului din seminția lui Iuda, care desigilează solia strigătului de la miezul nopții.

Susțin că Ezechiel trebuie considerat un simbol al celor o sută patruzeci și patru de mii, dar în primul rând un simbol al darului Spiritului Profeției, fie că este reprezentat ca o manifestare a unui profet din zilele de pe urmă, fie ca o manifestare a poporului legământului care înțelege principiul metodologiei „linie peste linie”.

Susțin că lumina adusă de Ezechiel asupra profeției celor trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile se armonizează cu omul cu peria de praf care aruncă giuvaerurile în sipetul mai mare.

Susțin că lumina din Ezechiel este un element esențial al mesajului de încheiere, atunci când templul este terminat.

Ezechiel se află la 22 octombrie în versetul întâi al capitolului patruzeci, iar acolo îi este dată lui Ezechiel vedenia templului viitor. Templul acela este templul celor o sută patruzeci și patru de mii, al căror număr Ezechiel este un simbol. Grupul acela va fi trecut prin două probe înainte de a ajunge la a treia și decisiva probă de turnesol. Ezechiel este înfățișat ca primindu-și lumina în templu și, prin urmare, lumina pe care o produce ca simbol reprezintă lumina care vine atunci când poporul lui Dumnezeu intră în Locul Preasfânt, în armonie cu Daniel capitolul zece.

Lumina descoperirii lui Isus Hristos care este desigilată, este desigilată chiar înainte ca timpul de probă să se încheie.

Și mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta, căci vremea este aproape. Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să fie întinat și mai departe; și cine este neprihănit, să fie neprihănit și mai departe; iar cine este sfânt, să fie sfânt și mai departe.” Apocalipsa 22:10, 11.

„Vremea este aproape” chiar înainte ca timpul de probă să se încheie în versetul unsprezece, iar Apocalipsa lui Isus Hristos este, prin urmare, descoperită la acel timp, căci „vremea este aproape”.

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și a trimis-o și a făcut-o cunoscută prin îngerul Său robului Său Ioan, care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos, și tot ce a văzut. Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape. Apocalipsa 1:1–3.

Timpul de probă pentru adventismul laodicean de ziua a șaptea se încheie la legea duminicală, iar adventismul este reprezentat ca Ierusalimul în capitolul nouă din Ezechiel. Acolo, cei care suspină și strigă din pricina urâciunilor săvârșite în țară și în biserică primesc sigiliul. Sigilarea are loc atunci când vânturile de răsărit ale islamului mânia neamurile, chiar înainte ca timpul de probă să se încheie. În capitolul opt din Ezechiel, cele patru generații ale adventismului ajung la încheiere, a patra generație fiind simbolizată de cei douăzeci și cinci de conducători care se închinau soarelui.

Vedenia aceea a fost dată în chip simbolic cu o zi înainte de legea duminicală, sau chiar înainte de încheierea timpului de probă, așa cum este reprezentată de șase, șase, șase.

Și s-a întâmplat că, în anul al șaselea, în luna a șasea, în ziua a cincea a lunii, pe când ședeam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, mâna Domnului Dumnezeu a căzut acolo peste mine. Atunci am privit, și iată, o înfățișare ca înfățișarea focului: de la înfățișarea coapselor Lui în jos, foc; iar de la coapsele Lui în sus, ca înfățișarea strălucirii, ca culoarea chihlimbarului. Și a întins forma unei mâini și m-a apucat de un smoc din părul capului meu; iar duhul m-a ridicat între pământ și cer și m-a dus, în vedeniile lui Dumnezeu, la Ierusalim, la ușa porții dinăuntru care privește spre miazănoapte, unde era locul chipului geloziei, care stârnește gelozia. Și, iată, slava Dumnezeului lui Israel era acolo, potrivit vedeniei pe care o văzusem în câmpie. Ezechiel 8:1–4.

Viziunea din anul al șaselea, luna a șasea și ziua a cincea a venit chiar înainte de „666”, un simbol al legii duminicale, când timpul de probă se încheie pentru adventismul laodicean. Acea viziune era „după vedenia” pe care Ezechiel „o văzuse în câmpie”. Vedenia pe care a văzut-o în câmpie se găsește mai înainte, în capitolul trei.

Apoi m-am ridicat și am ieșit în câmpie; și iată, slava Domnului stătea acolo, ca slava pe care o văzusem lângă râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ. Ezechiel 3:23.

Viziunea „câmpiei”, care a fost vedenia din anul al șaselea, luna a șasea și ziua a cincea, era vedenia pe care Ezechiel o văzuse mai înainte la râul Chebar.

Și a fost în al trezecilea an, în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, pe când eram între cei duși în robie, lângă râul Chebar, că s-au deschis cerurile și am văzut vedenii dumnezeiești. Ezechiel 1:1.

„Vedeniile lui Dumnezeu” pe care Ezechiel „le-a văzut” lângă râul Chebar au fost vedenia câmpiei, care era totodată și vedenia din Ezechiel capitolele opt până la unsprezece. Acele vedenii au fost prezentate în contextul în care Ezechiel privea în sanctuar, locul unde se împlinește vedenia „marah”, ca într-o oglindă, din capitolul zece. Ezechiel îi reprezintă pe aceia care se împărtășesc din lumina profetică ce iriază din Locul Preasfânt, pe măsură ce Descoperirea lui Isus Hristos este adusă la lumină chiar înainte de încheierea timpului de probă.

Când identificăm linia Jubileului a regelui Iosia, care începe cu Paștele și se încheie la 22 octombrie, identificăm simbolul sărbătorilor de primăvară și al sărbătorilor de toamnă, așa cum sunt prezentate în Leviticul douăzeci și trei. Acolo, sărbătorile de primăvară și de toamnă sunt prezentate în câte douăzeci și două de versete fiecare, întocmai cum slujirea lui Ezechiel a fost de douăzeci și doi de ani. Așezarea lui Ezechiel în al trezecilea an al liniei Jubileului face posibilă alinierea nașterii lui Ezechiel cu trezirea lui Iosia. Dacă avea trezeci de ani în al trezecilea an al ciclului Jubileului, atunci Ezechiel s-ar fi născut la vremea reformei lui Iosia.

Ezechiel este un simbol al acelor care, prin credință, intră în Locul Preasfânt. Odată ajunși acolo, ei văd roțile în mijlocul roților, reprezentând jocul complex al interacțiunilor omenești. Ca și în cazul lui Ioan din Apocalipsa, capitolul zece, Ezechiel îi reprezintă pe Milleriți, însă, mai direct, pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Profeția sa paralelă de timp, de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, ilustrează judecata finală a adventismului laodicean prin distrugerea Ierusalimului și include enigma lui trezeci și opt și patruzeci.

Ea cuprinde simbolismul a patru sute trezeci de ani.

Ea include perioada de patru ani reprezentată de 1333 până în 1337, de 1449 până în 1453 și de 1840 până în 1844.

În articolul următor vom începe examinarea acestui subiect de cea mai mare importanță.

„În viziunile date lui Isaia, lui Ezechiel și lui Ioan vedem cât de strâns este legat cerul de evenimentele care au loc pe pământ și cât de mare este grija lui Dumnezeu pentru aceia care Îi sunt credincioși.” Testimonies, volumul 5, 753.

„Hristos Însuși era Domnul templului. Când avea să-l părăsească, slava lui urma să se depărteze — aceea slavă odinioară vizibilă în sfânta sfintelor, deasupra capacului ispășirii, unde marele preot intra numai o dată pe an, în marea zi a ispășirii, cu sângele jertfei înjunghiate (prefigurând sângele Fiului lui Dumnezeu vărsat pentru păcatele lumii), și îl stropea asupra altarului. Aceasta era Șekina, pavilionul vizibil al lui Iehova.

„Aceasta era slava care i-a fost descoperită lui Isaia, când spune: «În anul morții împăratului Ozia am văzut și eu pe Domnul șezând pe un tron, înalt și ridicat, iar poalele mantiei Lui umpleau Templul» [Isaia 6:1–8 citat].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 4, 1139.

„Viziunea dată lui Isaia reprezintă starea poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Ei au privilegiul de a vedea prin credință lucrarea care se desfășoară în sanctuarul ceresc. «Și templul lui Dumnezeu a fost deschis în cer, și s-a văzut în templul Lui chivotul legământului Său.» Privind prin credință în Sfânta Sfintelor și văzând lucrarea lui Hristos în sanctuarul ceresc, ei își dau seama că sunt un popor cu buze necurate, — un popor ale cărui buze au rostit adesea deșertăciune și ale cărui talente nu au fost sfințite și folosite spre slava lui Dumnezeu. Pe bună dreptate pot deznădăjdui când își compară propria slăbiciune și nevrednicie cu curăția și frumusețea caracterului slăvit al lui Hristos. Dar dacă ei, asemenea lui Isaia, vor primi impresia pe care Domnul dorește să o facă asupra inimii, dacă își vor smeri sufletele înaintea lui Dumnezeu, există nădejde pentru ei. Curcubeul făgăduinței este deasupra tronului, iar lucrarea făcută pentru Isaia va fi împlinită în ei. Dumnezeu va răspunde cererilor care se înalță din inima zdrobită.”

“Scopul acestei lucrări mari și solemne a lui Dumnezeu este de a aduna snopii pentru grâнарul ceresc; căci pământul trebuie să fie umplut de slava Domnului. Atunci nimeni să nu se descurajeze când vede nelegiuirea care predomină și aude limbajul care iese de pe buze necurate. Când puterile întinericului se vor așeza în rând de luptă împotriva poporului lui Dumnezeu; când Satana își va strânge oștirile pentru ultimul mare conflict, iar puterea lui va părea mare și aproape copleșitoare, priveliștea clară a slavei divine, a tronului înalt și înălțat, boltit de curcubeul făgăduinței, va aduce mângâiere, siguranță și pace.” Review and Herald, 22 decembrie 1896.

„Pe malurile râului Chebar, Ezechiel a văzut un vârtej care părea să vină de la miazănoapte, «un nor mare, și un foc care se învăluia pe sine, și o strălucire era împrejurul lui, iar din mijlocul lui ceva ca înfățișarea chihlimbarului». Un număr de roți, care se intersectau una cu alta, erau mișcate de patru ființe vii. Mult deasupra tuturor acestora «era ceva ca asemănarea unui tron, la vedere ca o piatră de safir; și pe ceea ce semăna cu tronul era ceva ca înfățișarea unui om deasupra lui». «Și s-a văzut la heruvimi forma unei mâini de om sub aripile lor.» Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Roțile erau atât de complicate în alcătuirea lor, încât la prima vedere păreau a fi în învălmășeală; dar se mișcau în deplină armonie. Ființe cerești, susținute și călăuzite de mâna de sub aripile heruvimilor, puneau în mișcare aceste roți; deasupra lor, pe tronul de safir, Se afla Cel Veșnic; iar împrejurul tronului era un curcubeu, emblema îndurării divine.”

„Așa cum mecanismele asemenea roților se aflau sub călăuzirea mâinii de sub aripile heruvimilor, tot astfel desfășurarea complicată a evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptei și al tumultului națiunilor, Cel ce șade deasupra heruvimilor încă mai cârmuiește treburile pământului.”

„Istoria națiunilor care, una după alta, au ocupat timpul și locul ce le-au fost rânduite, mărturisind în mod inconștient despre adevărul al cărui înțeles ele însele nu-l cunoșteau, ne vorbește. Fiecărei națiuni și fiecărui individ de astăzi Dumnezeu i-a rânduit un loc în marele Său plan. Astăzi, oamenii și națiunile sunt măsurate cu firul cu plumb aflat în mâna Aceluia care nu greșește niciodată. Toți își hotărăsc, prin propria lor alegere, destinul, iar Dumnezeu cârmuiește peste toate pentru împlinirea scopurilor Sale.

„Istoria pe care marele EU SUNT a trasat-o în Cuvântul Său, unind verigă după verigă în lanțul profetic, din veșnicia trecutului până în veșnicia viitorului, ne spune unde ne aflăm astăzi în procesiunea veacurilor și ce se poate aștepta în timpul care va veni. Tot ceea ce profeția a prezis că avea să se îplinească, până în timpul de față, a fost consemnat pe paginile istoriei, și putem fi siguri că tot ceea ce urmează să vină se va împlini la timpul său.” Educație, 178.